

บทความวิจัย

เรื่อง ความเชื่อของคนเกาหลี : กรณีศึกษาจากวรรณกรรมเรื่องผีเกาหลี

โดย

นางสาวฉวีพรรณ พะลาขานนท์

รหัสนักศึกษา 05530616

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบล เทศทอง

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556

ชื่อเรื่อง ความเชื่อของคนเกาหลี : กรณีศึกษาจากวรรณกรรมเรื่องผีเกาหลี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวลัดดาพรณ พะลาขานนท์ รหัสนักศึกษ 05530616

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบล เทศทอง

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของคนเกาหลีผ่านวรรณกรรมเรื่อง ผีเกาหลีของ อิมบังและอี รยุก วรรณกรรมเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงลักษณะสังคม ประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อในยุคนั้นว่าเป็นอย่างไร โดยใช้แนวคิดเรื่องความเชื่อทางวิญญาณ และความเชื่อทางพระพุทธศาสนา โดยผ่านการเล่าเรื่องในบทความต่างๆ ผ่านตัวละครในแต่ละบทเพื่อให้เข้าใจในตัวละคร และเนื้อเรื่องจากสิ่งที่คุณเขียนได้แสดงออกมาผ่านตัวหนังสือ เพื่อให้เห็นอีกด้านหนึ่งทางความเชื่อของมนุษย์ที่มีกันมาอย่างยาวนานซึ่งมีอิทธิพลทางความคิดของคนในสมัยก่อน วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นวรรณกรรมที่มีความลึกซึ้งและแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา สามารถสะท้อนแง่มุมต่างๆทางสังคมที่มีต่อความเชื่อออกมาได้อย่างชัดเจน และสิ่งที่สำคัญคือ ความเชื่อของมนุษย์คือสิ่งนำไปสู่การมีวัฒนธรรม

คำสำคัญ ความเชื่อ,คนเกาหลี

บทนำ

ประเทศเกาหลีในสมัยโบราณเป็นประเทศเกษตรกรรม ชาวบ้านมีความสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และชื่นชอบในการร้องรำทำเพลง เหล่าชนชั้นสูงมีการศึกษาเล่าเรียนตามแบบฉบับของลัทธิขงจื้อ โดยเฉพาะผู้ชาย การศึกษาทำให้คนเกาหลีในสมัยก่อน เริ่มบันทึกสิ่งต่างๆ และนิยมแต่งกลอน จนเกิดเป็นเรื่องราวต่างๆและพัฒนาต่อมาจนกลายเป็นวรรณกรรม

วรรณกรรมในประเทศเกาหลีที่ปรากฏให้เห็นในปัจจุบัน มีความหลากหลายประกอบไปด้วย วรรณกรรมบันเทิงคดีที่มีเนื้อหาให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน และให้ข้อคิด คตินิยม หรือสอนใจ ทั้งที่เป็นนวนิยาย เรื่องสั้น และบทละคร และวรรณกรรมสารคดีที่มุ่งให้ความรู้ หรือ ข้อคิด ที่เป็นคุณประโยชน์ อาจเขียนเชิงอธิบาย เชิงวิจารณ์ เชิงพรรณนาสั่งสอน โดยอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อย่างมีระบบมีศิลปะในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น และก่อให้เกิดคุณค่าทางปัญญาแก่ผู้อ่าน เช่น สารคดี ความเรียง บทความ สารคดีท่องเที่ยว สารคดีชีวประวัติ อนุทิน และจดหมายเหตุ เนื้อหาในวรรณกรรมไม่ใช่มีเพียงเนื้อหาเกี่ยวกับความรักเท่านั้น แต่ยังประกอบไปด้วยเนื้อหาในด้านอื่นๆอีกด้วย

ในประเทศเกาหลีปรากฏวรรณกรรมเกาหลีขึ้นตั้งแต่เริ่มมีการต่อต้านความเชื่อพื้นบ้านดั้งเดิมของคนเกาหลี จากการต่อต้านความเชื่อพื้นบ้านดั้งเดิมนั้น ในช่วงนี้เริ่มรับอิทธิพลจากลัทธิเต๋า ขงจื้อและพุทธศาสนา โดยเฉพาะอิทธิพลจากพุทธศาสนาถือว่ามีอิทธิพลมากที่สุด ตามด้วยอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อระหว่างยุคโชซอน ต่อมาได้ปรากฏเป็นวรรณคดียุคใหม่ของเกาหลีพัฒนาขึ้นจากการติดต่อกับวัฒนธรรมตะวันตกและตามด้วยแนวคิดสมัยใหม่ ไม่เพียงแต่ความเชื่อจากคริสต์ศาสนา แนวโน้มของศิลปะก็ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกด้วยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาความเชื่อของคนเกาหลีแล้วจะเห็นว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อในช่วงสมัยที่แตกต่างกันออกไปเป็นผลมาจากอิทธิพลทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ เมื่อวิเคราะห์ความเชื่อของแต่ละยุคสมัยจะเห็นว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ที่สามารถแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อของคนเกาหลี เมื่อเข้าใจความเชื่อในแต่ละความเชื่อของคนเกาหลีแล้วก็สามารถใช้ความเชื่อเหล่านี้มาอ้างอิงในวรรณกรรมได้

วรรณกรรมแปลเรื่องผีเกาหลีเป็นเรื่องราวซึ่งเป็นการเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อในด้านต่างๆของคนเกาหลี ซึ่งมีทั้งเรื่องไสยศาสตร์ที่กล่าวถึงเรื่องวิญญาณ การประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของคนเกาหลี การเข้าทรง(มูตัง) และความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ซึ่งประกอบไปด้วย หลักคำสอนทางศาสนาที่ชี้ให้เห็นถึงหลักการปฏิบัติตนว่าควรปฏิบัติตนตามศีลธรรม โดยวรรณกรรมเรื่องผีเกาหลีเป็นการเขียนเล่าเรื่องของนักเขียนชาวเกาหลีสองคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถระดับนักปราชญ์ และเคยบริหารราชการบ้านเมือง ได้เขียนวรรณกรรมโดยแฝงแง่คิดด้าน ต่างๆไว้ทั้งคำสอน ความเชื่อทั้งด้านพุทธศาสนา และความเชื่อด้านไสยศาสตร์มากกว่าเรื่องศีลธรรมคาที่ปรากฏทั่วไป โดยเนื้อเรื่องในผีเกาหลีเป็นการบอกเล่าเหตุการณ์ต่างๆที่ผู้เขียนได้ยินและได้ฟังมา หรือบางเรื่องเป็นการเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนออกมา ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณเขียนไม่สามารถพูดออกมาได้โดยตรง เช่น เหตุการณ์บ้านเมืองของเกาหลีสมัยนั้น เรื่องผีเกาหลี จึงไม่ใช่เรื่องผีที่อ่านเล่นเพลินๆ เท่านั้น แต่เป็นเรื่องผีที่แฝงไปด้วยข้อคิด คำสอนต่างๆที่ชวนให้อ่าน และได้ใช้ความคิด ถัดตามเหตุการณ์ต่างๆในเรื่อง และบางเรื่องน่าจะเป็นแง่คิดที่ดีสำหรับผู้บริหาร บ้านเมืองไทยในยุคปัจจุบัน และยุคต่อๆ ไปด้วย

ในวรรณกรรมแปลเรื่อง ผีเกาหลีประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งสิ้น 29 เรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องราวที่นำเสนอเกี่ยวกับความเชื่อในด้านต่างๆ ทั้งด้านพระพุทธศาสนา และด้านไสยศาสตร์ นอกจากนี้เนื้อเรื่องยังมีความสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ บทบาทหน้าที่ทางประวัติศาสตร์และสังคม เพราะมีการบันทึกไว้ตั้งแต่สมัยโคกูรยอเป็นต้นมาซึ่งถือเป็นยุคสมัยแรกของประเทศเกาหลี

ทั้ง 29 เรื่อง สามารถแบ่งหัวข้อหมวดหมู่เป็น 4 หมวด ได้แก่ ความเชื่อในด้านไสยศาสตร์ของคนเกาหลี, ความเชื่อเรื่องมูตัง, ความเชื่อด้านพระพุทธศาสนา และความเชื่อเรื่องอื่นๆ

1. ความเชื่อในด้านไสยศาสตร์ของคนเกาหลี ประกอบด้วยเรื่อง ผู้มาเยือน, ผีน้อย, บ้านผีสิง, ชุมนุมนผี, วิญญาณนายโจร, ตำนานกผีสิง, สู้กับผี, ทำใจกล้าสู้, ตามมาเอาชีวิต, ผีในต้นไม้, ยาปราบผี, ผียายแก่, ปีศาจรู้คุณ,
2. ความเชื่อเรื่องมูตัง ประกอบด้วยเรื่อง ปราบหมอมผี, คีนชีพ
3. ความเชื่อด้านพระพุทธศาสนา ประกอบด้วยเรื่อง พญามัจจุราช, เมืองนรก, ไปเมืองสวรรค์

4. ความเชื่อเรื่องอื่นๆ ประกอบด้วยเรื่อง คนขาค้วน,คนกลายร่าง,ตายเพื่อรัก,งูล้าง
แค้น,นางแมวป่า,ตำหนง,คนกลายเป็นหมู,ฤทธิ์เทพเจ้า,เต่าเข้าฝัน,นกกนำโชค,ลูก
เนรคุณ

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเชื่อในด้านไสยศาสตร์ของคนเกาหลี
2. เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องมูดัง
3. เพื่อศึกษาความเชื่อในพระพุทธศาสนาของคนเกาหลี

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาเฉพาะความเชื่อของคนเกาหลีที่ปรากฏในวรรณกรรม เรื่องผีเกาหลี
2. ศึกษาเฉพาะความเชื่อทางพระพุทธศาสนา
3. ศึกษาเฉพาะความเชื่อทางไสยศาสตร์ของคนเกาหลี
4. ศึกษาเฉพาะความเชื่อเรื่องมูดังของคนเกาหลี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพระพุทธศาสนาเกาหลี
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับไสยศาสตร์ของคนเกาหลี
3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องมูดังของคนเกาหลี
4. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพุทธศาสนา ไสยศาสตร์ และมูดังของคนเกาหลี
5. นำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ถึงเรื่องความเชื่อโดยรวมของคนเกาหลี
6. เรียบเรียงผลการศึกษา

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดวิจัยได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับพุทธศาสนา เอกสารเกี่ยวกับไสย
ศาสตร์ เอกสารเกี่ยวกับขงจื้อ

สถานเอกอัครราชทูตเกาหลีประจำประเทศไทย(2517)เขียนหนังสือเรื่อง ความรู้เรื่องเมือง เกาหลี กล่าวถึงแนวความคิดอันมีมาแต่ดั้งเดิมเริ่มต้นของผู้คนไม่ว่าเผ่าพันธุ์ใดย่อมมีรากฐานมั่นคงมาจากแนวความคิดทางศาสนาสำหรับชาวเกาหลีนั้นรากฐานของแนวความคิดยึดถือเป็นหลักสำคัญ คือ ลัทธิชามานิสม์อันเป็นลัทธิความเชื่อในเรื่องผีศาจและความมีจิตวิญญาณของทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งเป็นความเชื่อทั่วไปของชนเผ่าทุกเผ่าในเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ ยุคโบราณพวกชามานเป็นชนชั้นพิเศษมีหน้าที่เกี่ยวกับวิญญาณ และถึงแม้ลัทธินี้จะเสื่อมความเชื่อถือนานแล้ว และโดยทั่วไปถือกันว่าเป็นการเชื่องมายแบบหนึ่งก็ปรากฏว่ายังมีชาวบ้านบางหมู่ที่สวดมนต์และถวายเครื่องบูชาตามแบบวิธีของพวกชามานแม้ในทุกวันนี้ นอกจากนี้ในเกาหลียุคโบราณผู้คนเคารพบูชาสัตว์หลายชนิดเช่น หมี เสือ และนกเป็นต้น รวมทั้งเคารพบูชาพระอาทิตย์และดวงจันทร์ เช่นเดียวกับที่ชนเผ่าต่างๆส่วนใหญ่ในสมัยโบราณปฏิบัติกัน พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาเก่าแก่ที่สุดตามความหมายแท้จริงของคำว่า ศาสนาที่มีผู้คนนับถือกันในเกาหลีจนบัดนี้ ตามที่ได้ลงทะเบียนกันไว้ผู้คนที่นับถือพระพุทธศาสนานิกายต่างๆมีจำนวนรวมแล้วมากที่สุด ในบรรดาศาสนาใหญ่ๆอื่นๆในสาธารณรัฐเกาหลี ศาสนาขงจื้อเป็นศาสนาใหญ่นับเป็นที่สองในประเทศเกาหลี ขงจื้อได้มีบทบาทสำคัญยิ่งตลอดยุคสมัยราชวงศ์ยี่ ในทุกวิถีชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะในด้านการเมืองและพิธีการตลอดจนกิจกรรมในครอบครัว ประชาชนเกาหลียอมรับนับถือศาสนาขงจื้อในลักษณะที่เป็นปรัชญาแห่งสังคม และมาตรฐานความประพฤติมากกว่าเป็นศาสนาตามความหมายที่แท้จริง

ประพนธ์ เรื่องณรงค์(2531)เขียนหนังสือเรื่อง บันทึกจากเกาหลีใต้ กล่าวถึงคาบสมุทรเกาหลีแบ่งเป็น 3อาณาจักร คือ โคกูเรียว แพกเจ และซิลลา พุทธศาสนาเริ่มเผยแผ่มายังอาณาจักรโคกูเรียวทางภาคเหนือ และเดินทางจากจีนมาที่อาณาจักรแพกเจ ส่วนอาณาจักรซิลลานั้นนับถือพุทธศาสนาหลังอาณาจักรอื่นๆ ชาวเกาหลีบางคนยังเชื่อไสยศาสตร์ หรือการเข้าทรงเรียกวิญญาณ ความเชื่อดังกล่าวนี้อาศัยคลึงกับชนชาติอื่นๆ เพราะความเชื่อเรื่องผีศาจเทวดามาก่อนการนับถือศาสนา แม้มีศาสนา นับถือแล้วความเชื่อดังกล่าวก็ไม่ได้หมดไปโดยสิ้นเชิง ชาวเกาหลีเรียกความเชื่อผีศาจเทวดานี้ว่า “ชามัน” คนเชิญวิญญาณหรือคนทรงเรียกว่า “มูตัง” มีพิธีกรรมที่น่าสนใจ มูตังสวมหมวกถือพัด แต่งกายอย่างเกาหลีโบราณ มีคนตีกลองอยู่ข้างๆเบื้องหน้ามีเครื่องสังเวทและรูปเทียน ส่วนผู้ที่มาขอความช่วยเหลืออยู่นั่งอยู่ใกล้มูตัง ผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา

ประพิน มโนวิบูลย์ (2537)เขียนหนังสือเรื่อง ความจริงเกี่ยวกับเกาหลี กล่าวถึง 3 อาณาจักร คือ โคกูเรียว แพคเจ ซิลลาที่ยอมรับจริยธรรมแบบขงจื้อและมีศรัทธาในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาแพร่หลายอย่างรวดเร็วในหมู่ชนชั้นสูงของอาณาจักรเหล่านี้ หลังจากสามอาณาจักรล่มสลายอาณาจักรโครยอได้ขึ้นมาแทนที่และพระพุทธศาสนาได้เจริญอย่างรวดเร็ว แต่พระพุทธศาสนาก็มีส่วนทำให้อาณาจักรโครยออ่อนแอลง เพราะพระมีอำนาจมากเกินไป ช่วงปลายอาณาจักรโครยออาณาจักรสันคลอนเพราะความขัดแย้งระหว่างขุนนางที่เป็นนักปราชญ์กับฝ่ายทหารและระหว่างคนที่นับถือลัทธิขงจื้อกับคนที่นับถือพระพุทธศาสนา หลังจากอาณาจักรโครยอล่มสลายอาณาจักรโชซอนได้ขึ้นมามีอำนาจแทน อาณาจักรโชซอนสนับสนุนลัทธิขงจื้อแทนพระพุทธศาสนา การเคารพภูตผีวิญญาณหรือการเคารพธรรมชาติเป็นความเชื่อที่เก่าแก่ที่สุดของเกาหลี จุดกำเนิดของความเชื่อนี้ได้สูญไปแล้วในความลึกถึบของระยะเริ่มแรก ความเชื่อนี้มีรากฐานมาจากความเชื่อมนุษย์ไม่ได้เป็นเจ้าของจิตวิญญาณแต่เพียงผู้เดียว แต่ยังมีจิตวิญญาณที่สิงสถิตอยู่ในพลังธรรมชาติและในวัตถุสิ่งของทั้งที่เคลื่อนไหวได้และไม่ได้ ผู้ประกอบพิธีหรือมูตังของชาวเกาหลีเป็นสื่อกลางกับโลกจิตวิญญาณและเชื่อว่าสามารถเปลี่ยนโชคร้ายให้เป็นดี รักษาความเจ็บไข้และให้ความมั่นใจว่าจะมีทางจากโลกนี้ไปสู่โลกหน้าด้วยดี ลัทธิภูตผีวิญญาณของเกาหลีรวมการเคารพวิญญาณและภูตผีเป็นจำนวนมากซึ่งเชื่อว่าสิงสู่อยู่ในวัตถุทั้งหลายในโลกนี้ รวมทั้งก้อนหิน ต้นไม้ ภูเขา และลำธาร ตลอดจนเทพทั้งหลายในปากฟ้า ความคิดของขงจื้อไม่ได้คำนึงถึงสิ่งเหนือธรรมชาติ ยกเว้นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่มีลักษณะเป็นตัวบุคคลซึ่งเรียกว่า สวรรค์ ลัทธินี้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของมนุษย์ยกเว้นเรื่องระเบียบของครอบครัวและการปกครองที่ดำรงอยู่ในโลกนี้

จินดา จำริญู(2546)เขียนหนังสือเรื่อง สารานุกรมเกี่ยวกับเกาหลี กล่าวถึง คนเกาหลีอยู่ภายใต้อิทธิพลของลัทธิความเชื่อทางไสยศาสตร์ ศาสนาพุทธ ลัทธิเต๋า และลัทธิขงจื้อ การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมทำให้เกิดความสับสนวุ่นวาย มีความขัดแย้งเกิดขึ้น ทำลายความสงบในจิตใจของชาวเกาหลี ทำให้มีการปฏิบัติเพื่อคลายทุกข์ด้วยกิจกรรมทางศาสนา ผลก็คือ ประชากรที่นับถือศาสนามากขึ้น ความเชื่อทางไสยศาสตร์ถือว่าเป็นจุดเริ่มแรกของความเชื่อของคนเกาหลีดั้งเดิม ไม่มีโครงสร้างระบบ เป็นเพียงความเชื่อทางจิตวิญญาณผ่านทางวัฒนธรรมพื้นบ้านเท่านั้น ความเชื่อทางไสยศาสตร์ค่อยๆถูกแทนที่ด้วยลัทธิขงจื้อหรือพระพุทธศาสนา ความเชื่อทางไสย

ศาสตร์ของคนเกาหลียึดมั่นศรัทธาในการบูชาวิญญาณและปีศาจร้ายหลายพันซึ่งฝังสถิตในธรรมชาติ ความเชื่อทางไสยศาสตร์ในประวัติศาสตร์เกาหลีเป็นความเชื่อพื้นฐานมาจากความกลัวและอำนาจที่มองไม่เห็น แต่คนรุ่นใหม่ซึ่งนิยมบรรยากาศและสีสันแห่งความทันสมัยได้บังคับวัฒนธรรมความเชื่อโบราณเหล่านั้น การบูชาแนวความเชื่อทางไสยศาสตร์ในอดีตเต็มไปด้วยสัมผัสแห่งความกลัว แต่ปัจจุบันการบูชาแต่เดิมไปด้วยสีสัน มีความบันเทิง ดนตรีและการร่ายรำ ในลักษณะจื้อมีคำสอนคล้ายๆพระพุทธศาสนา คือ ไม่นบูชาพระเจ้า ในเวลาต่อมาหลักการคำสอนได้ผ่อนปรนให้สอดคล้องกับการนำไปใช้อย่างง่ายโดยสาวกุ่นหลัง

พวงนิล คำปังก์(2549)เขียนหนังสือเรื่องเกาหลี กล่าวถึง ศรัทธาพื้นบ้านในเกาหลีประกอบขึ้นจากสองส่วน คือ พิธีกรรมในหมู่บ้าน กับพิธีกรรมของมูตัง(หมอร่างทรง) พิธีกรรมของมูตังเป็นสีสันอันน่าทึ่งของศรัทธาพื้นบ้านในเกาหลี มูตังเป็นสื่อกลางที่ภูตผีหรือวิญญาณเลือกเป็นร่างทรง จึงมีความสัมพันธ์กับวิญญาณดวงใดดวงหนึ่งหรือหลายดวงเป็นพิเศษ มูตังสามารถรักษาโรคภัยด้วยการจัดการกับภูตผีที่บันดาลให้เกิดโรคนั้น ในเกาหลีมูตังส่วนใหญ่จะเป็นสตรี แต่ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง เมื่อประกอบพิธีมูตังจะต้องแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของเพศตรงข้าม พิธีมักมีสีสันและอีกทีก็ไปด้วยเสียงฆ้องกลอง พิธีกรรมของหมู่บ้านมักไม่ค่อยมีสีสันและเคร่งขรึมกว่า กำหนดวันประกอบพิธีจะนับตามปฏิทินจันทรคติของเดือนอ้าย ทางหมู่บ้านคัดเลือกชายฉกรรจ์คนหนึ่งหรือหลายคนไปทำพิธีบวงสรวงบูชา ชันชิน(เทพบรรพต)หรือ บรรพชนต้นตระกูลที่ศาลเจ้า พิธีกรรมเหล่านี้มักเป็นพิธีสั้นๆ ผู้ทำพิธีจะได้รับเลือกให้มาทำหน้าที่แค่เพียงชั่วคราว ไม่ใช่ตลอดชีวิตเหมือนอย่างพวกมูตัง

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยทราบแนวทางการวิเคราะห์ความเชื่อของคนเกาหลีว่าต้องพิจารณาจากความเชื่อทางพระพุทธศาสนา ความเชื่อในไสยศาสตร์ และความเชื่อลัทธิขงจื๊อ อนึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อของคนเกาหลียังไม่มีผู้ใดศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “ความเชื่อของคนเกาหลี กรณีศึกษาจากวรรณกรรม” เพื่อสร้างองค์ความรู้และขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อของคนเกาหลีให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

2. ความเชื่อในด้านไสยศาสตร์ของคนเกาหลี

2.1 ความเชื่อเรื่องวิญญาณ

วิญญาณ คือ สิ่งที่เชื่อกันว่ามีอยู่ในกายเมื่อมีชีวิต เมื่อตายจะออกจากกายล่องลอยไปหาที่ เกิดใหม่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554 : 1118)

ในสังคมเกาหลีก็มีความเชื่อเรื่องวิญญาณว่าเมื่อคนตายไปแล้ววิญญาณก็จะออกจากร่าง เป็นวิญญาณหรือผีเร่ร่อนไป ซึ่งในวรรณกรรมเรื่องผีเกาหลีปรากฏความเชื่อเรื่องวิญญาณหลายเรื่อง ซึ่งมีทั้งความเชื่อเกี่ยวกับวิญญาณที่เมื่อตายไปและวิญญาณได้ออกจากร่างไปแล้วก็จะไปเป็น วิญญาณที่ดี ที่ให้คุณแก่เรา คอยช่วยเหลือเรา อีกทั้งยังมีวิญญาณที่ไม่ดี ที่เมื่อตายไปแล้ววิญญาณนั้น จะคอยกลั่นแกล้งเรา หรือทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บต่างๆ จากเรื่องวิญญาณสะท้อนให้เห็นว่าวิญญาณ มีทั้งให้คุณประโยชน์ในการช่วยปกป้องคุ้มครอง รวมถึงวิญญาณที่ให้โทษ คอยแกล้งหรือหลอก หลอนผู้อื่น

จากวรรณกรรมผีเกาหลีได้ปรากฏความเชื่อเกี่ยวกับวิญญาณ เช่น เรื่อง”ผีในต้นไม้” ซึ่งเนื้อ เรื่องได้กล่าวถึง วังของเจ้าชายปาซ็องซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประตูเมือง หน้าวังปลูกต้นไม้ ต้นใหญ่ เรียกว่าต้นฮอย คีนหนึ่งบุตรชายของเจ้าชายปาซ็องผ่านไปตามถนนหน้าศาลาพักของพล ธนู เมื่อพลธนูเห็นชายหนุ่มก็ตะโกนว่า ชายหนุ่มอวดดีกล้าจี้ม้าผ่านพวกเรา คนพวกนั้นจึงจุดตัว ชายหนุ่มลงจากหลังม้าและทาบตัวอย่างมั่นมือ จนมีชายร่างสูงเดินออกมาจากกลุ่มและบอกว่าชาย หนุ่มเป็นนายของเขา บอกพวกพลธนูว่ามาทำร้ายเจ้านายของชายร่างสูงทำไม ชายร่างสูงช่วยชาย หนุ่มและพากลับไปที่วัง เมื่อถึงวังชายหนุ่มก็หันกลับไปเห็นชายร่างสูงเดินหายเข้าไปในต้นไม้ เขา จึงรู้ว่าพลธนูแท้จริงคือปีศาจแปลงกายมา และชายร่างสูงที่ช่วยเขาแท้จริงแล้วก็ผีเช่นกัน ดัง ตัวอย่าง

“พวกนั้นช่วยกันจุดตัวชายหนุ่มลงจากหลังม้า ทาบตีเขาอย่างมั่นมือ ไม่สนใจที่ชายหนุ่มร้อง ขอความเมตตา ไม่สงสารที่เขาเจ็บปวดจนชายร่างสูงคนหนึ่งเดินออกมาจากกลุ่ม และร้อง บอกพลธนูคนอื่นๆด้วยความโกรธว่า“คนคนนี้เป็นนายของข้าเอง พวกแกทำยังงี้กับนายของ

ข้าทำไม”ชายร่างสูงช่วยแก้เชือกที่ผูกมือลูกเขยของเจ้าชายปราชัยพุงให้ลุกขึ้น และพา
กลับไปทิวัง เมื่อไปถึงประตูวัง ชายหนุ่มก็เหลียวไปดู เขาเห็นชายร่างสูงเดินหายเข้าไปในต้น
ฮอยใหญ่หน้าวัง เขาจึงรู้ว่า พลธนูที่เขาเห็นนั้นหาใช่คนไม่ หากเป็นปีศาจมาปรากฏกายให้
เห็น ส่วนชายร่างสูงก็เป็นผีเช่นกัน---เป็นผีที่สิงอยู่ในต้นฮอย และมาช่วยเขาในคืนนั้น

(หน้า127)

จากเนื้อหาที่กล่าวข้างต้น จะเห็นว่ามิวิญญานสองลักษณะที่ปรากฏให้เห็น ทั้งวิญญานดี
และวิญญานไม่ดี วิญญานดีที่สิงอยู่ที่ต้นฮอยที่มาจากพลธนูซึ่งแท้จริงแล้วก็
คือวิญญานเช่นกัน แต่เป็นวิญญานที่ไม่ดี เพราะได้ทำร้ายชายหนุ่ม

หรือเรื่อง “ยาปราบผี” ซึ่งเนื้อเรื่องได้กล่าวถึง เจ้าชายจุงซึ่งเป็นเจ้าชายที่มีความยุติธรรม
เที่ยงตรง อยู่มาวันหนึ่งตำหนักของเจ้าชายจุงถูกผีออกอาละวาด พระองค์จึงต้องเสด็จไปอีก
ตำหนักหนึ่งเพื่อผสมไอสดพิเศษที่เรียกว่า ซัล ก็ กวาน (ยาม่าผี) และตั้งเครื่องเช่นพร้อมสวดภาวนา
หลังจากนั้นพวกผีก็ไม่สิงตำหนักของเจ้าชายอีกเลย ดังตัวอย่าง

“อยู่มาวันหนึ่ง ตำหนักของเจ้าชายจุงถูกผีปีศาจเข้าสิงสู่ สร้างความเดือดร้อนวุ่นวายเป็นอย่างมาก
เมื่อทหารหนุ่มคนหนึ่งมาเฝ้าเจ้าชายจุง ก็ถูกปีศาจกระซอกหมวกไปเหยียบเสียขี้แบนใน
เวลากลางวันเสกๆพวกผียังชอบใช้ก้อนหินขว้างผู้คนในตำหนักจนปั่นป่วนซุลมุนจนต้องวิ่ง
หนีเอาตัวรอด ไม่มีใครกล้าอยู่ตำหนักนี้อีกต่อไป”

(หน้า129)

จากเนื้อหาที่กล่าวข้างต้น จะเห็นว่ามิวิญญานที่สิงอยู่ที่ตำหนักซึ่งเป็นวิญญานที่ไม่ดี เพราะ
สร้างความเดือดร้อนและใช้ก้อนหินขว้างปาคนที่อาศัยอยู่ในตำหนัก จนไม่สามารถอาศัยอยู่
ภายในตำหนักได้อย่างปกติ

เรื่อง “ขุมขุมผี” ซึ่งเนื้อเรื่องได้กล่าวถึง ฮาน ซุน คิยอมซึ่งเป็นเจ้าชาย เจ้าชายมีญาติเป็นคน
บ้านนอกและยากจน เจ้าชายรู้สึกเวทนาจึงชวนให้พำนักอยู่ในวังด้วยกัน ชายยากจนพักอยู่เพียง
ไม่กี่วันก็รีบกลับบ้านของตนทำเช่นนี้อยู่บ่อยครั้ง และเมื่อเดินทางมาครั้งล่าสุดเจ้าชายจึงสั่งว่าให้อยู่
ด้วยกันจนถึงวันปีใหม่ แต่ชายยากจนมีธุระต้องไปทำ เจ้าชายจึงอนุญาตให้ทำธุระภายในวังของตน
ได้เลย ธุระของชายยากจนที่ต้องทำในทุกๆปี คือ ชายยากจนมีความสามารถเรียกวิญญานผีได้ ซึ่ง

ในการเรียกผีมาชวยยากจนจะทำการงานเรียกผีและถามถึงความเป็นอยู่ของผีแต่ละตัว เมื่อเจ้าชายรู้ว่าชายยากจนสามารถเรียกผีได้ จึงเกิดความสนใจในตำราที่ชายยากจนมี แต่ชายยากจนบอกว่า คนที่จะสามารถครอบครองตำรานี้ได้ต้องเป็นคนที่ยากจนไร้หลักแหล่ง และไม่มีเพื่อน ภายหลังชายยากจนได้ลากลับบ้านและไม่มีใครได้พบตัวชายยากจนอีกเลย ดังตัวอย่าง

“ระยะหลังๆข้าออดอยากมาก จึงจำเป็นต้องหาเหยื่อโดยปล่อยโรคฝีดาษไว้ที่บ้านของผู้ทรงแก่เรียนคนหนึ่งที่อยู่ในเมืองของนาม เมืองนั้นไกลออกไปจากที่นี่ ข้าจึงมาไม่ทันงานชื่อ ขอมรับว่าข้าได้ทำผิดอย่างร้ายแรง” ผิดหนึ่งสารภาพ “ข้าเองก็อดอยากเหลือเกิน จึงต้องปล่อยโรคไข้รากสาดไว้วันหนึ่งที่บ้านของชายคนหนึ่งในเมืองก็ยิ่งสูญพอได้ยินเสียงเรียกชื่อข้าก็รีบလာมาเพราะกลัวว่าจะสาย จึงต้องปีนกำแพงซึ่งนับว่าเป็นความผิดร้าย” ชายบ้านนอกเอ็ดตะโรผีทั้งสองด้วยเสียงอันดัง เขากล่าวว่า “ผีสองคนนี้ขังคำสั่งของข้า และยังเที่ยวไปทิ้งโรคร้ายไว้ตามที่ต่างๆนับเป็นความผิดมหันต์ ที่เขที่สุดก็คือ บังอาจปีนกำแพงบ้านเจ้านายผู้สูงศักดิ์ยิ่ง” เขาสั่งให้โบยผีทั้งสองด้วยไม้พาย 100 ที ให้ใส่โซ่ตรวนและนำไปขังคุกหลังจากนั้น เขาก็เรียกชุมนุมผีทั้งหลาย และสั่งว่า“พวกเจ้าต้องไม่เที่ยวแพร่เชื้อโรคเข้าใจใหม่” เขาออกคำสั่ง3ครั้ง พูดย้ำอีก5ครั้ง แล้วบอกให้ผีเหล่านั้นกลับไป

(หน้า147-48)

จากเนื้อหาที่กล่าวข้างต้นจะเห็นว่าวิญญาณผีทั้งสองคนนั้น ได้สร้างความเดือดร้อนให้แก่คนที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยการทิ้งโรคฝีดาษและโรคไข้รากสาดไว้ ซึ่งเป็นการทำให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บป่วย และยังขังคำสั่งชายยากจนที่มีคำสั่งไม่ให้สร้างความเดือดร้อนให้แก่มนุษย์ ทำให้ผีสองคนนั้นได้รับการลงโทษ

เรื่อง “**ปีศาจรู้คุณ**” ซึ่งเนื้อเรื่องได้กล่าวถึงสมัยโครยอซึ่งมีการจัดสอบไล่เพื่อสรรหาบุคคลที่เหมาะสมเข้ารับราชการ บัณฑิตคนหนึ่งทราบข่าวจึงเดินทางเพื่อเข้าสอบ ขณะเดินทางมาเขาได้ยินเสียงจามดังมาจากต้นไม้ที่ขึ้นคลุมดินแต่ไม่เห็นใคร เขาจึงลงจากหลังม้าเพื่อหาดันตของเสียงจนได้ยินเสียงดังมาจากรากไม้ ชายหนุ่มจึงให้คนรับใช้ขุดหาหาตุจอนพบกับหัวกะโหลกที่มีรากไม้ซ่อนไขผ่านออกมาทางรูจูก เสียงจามเกิดจากปีศาจระคายจูกเพราะถูกรากไม้แยง บัณฑิตรู้สึกเวทนาจึงนำหัวกะโหลกไปทำความสะอาดและฝังไว้ตามเดิม พร้อมกับจัดเครื่องเช่น ไหว้และวางอาหารเช่นดวงวิญญาณไว้ให้ คืนนั้นชายหนุ่มฝันเห็นชายชราเดินมาโค้งคำนับพร้อมขอบคุณที่ช่วย

เอารากไม้้ออกจากรุกรมูกให้ พร้อมแสดงความกตัญญูแก่บัณฑิตโดยอวยพรให้แก่บัณฑิตและบอก
ข้อสอบให้ และเมื่อไปสอบก็พบว่าข้อสอบที่ชายชราบอกตรงกับข้อสอบที่ออกทุกประการ และเขา
ก็สอบได้ทีหนึ่งตามปรารถนา ดังตัวอย่าง

“รากไม้้ออกออกทางรุกรมูกของฉันทมาช้านาน ฉันทจึงจามไม่หยุดด้วยความรำคาญอย่างสุดแสน
เคราะห์ดีที่สวรรค์ทรงโปรดให้ท่านผู้มีจิตเมตตาผ่านมาทางนี้ ได้ช่วยนำฉันทไปฝังในที่สะอาด
และให้ฉันทได้กินเครื่องเช่นจันอิมหนา ท่านเมตตาฉันทยิ่งกว่าความสูงใหญ่ของขุนเขา ท่าน
ช่วยฉันทให้มีความสุขประดุจยามแรกที่เกิดมามีชีวิตนั่นทีเดียว” “แม่ฉันทจะทำผิดบาป ดวง
วิญญาณไม่ผูกผ่อง แต่ฉันทก็อยากจะสำแดงความกตัญญูเท่าที่พอจะทำได้ ฉันทของอวยพรให้
ท่านจงประสบความสำเร็จในการสอบได้ ขอบอกให้ท่านทราบล่วงหน้าว่าข้อสอบจะเป็น
อย่างไร” บัณฑิตหนุ่มตื่นขึ้นด้วยความพิศวงเป็นอย่างยิ่ง เขาเดินทางไปสอบไล่ที่กรุงโซล
และพบว่าข้อสอบออกมาตรงกับที่ปีศาจบอกไว้ทุกประการ เขาเขียนคำตอบตามที่ปีศาจบอก
ไว้ในฝัน และสอบได้ทีหนึ่งตามปรารถนา

(หน้า149-150)

จากเนื้อหาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความกตัญญูของวิญญาณดวงหนึ่ง ซึ่งแสดง
ความกตัญญูต่อบัณฑิตที่ช่วยเอารากไม้้ออกจากห้วงกะโหลกและช่วยเซ็ดทำความสะอาดให้
วิญญาณเจ้าของห้วงกะโหลกจึงได้เข้าฝันและบอกข้อสอบให้แก่บัณฑิตเพื่อแสดงคำขอบคุณ

เรื่อง “ผียายแก่” เนื้อเรื่องได้กล่าวถึง นักศึกษาขงจื้อคนหนึ่งซึ่งได้ทิ้งภรรยาให้อยู่บ้านตาม
ลำพัง ภรรยาเห็นหญิงชราในชุดแม่ชีก็นึกแปลกใจเพราะหญิงชราดูแก่มากแต่ปราศจากริ้วรอย
หน้าตายังเต่งตึง ภรรยาจ้างแม่ชีมาเย็บผ้าที่บ้าน ซึ่งข้อตกลงของหญิงชรา คือ ภรณานักศึกษาต้องหา
อาหารอย่างดีมาเลี้ยงหญิงชรา แม่ชีนั้นสามารถเย็บผ้าได้ดีและสามารถทำงานได้เท่ากับหญิง
ธรรมดาถึง8คน แต่ผ่านไป5-6วัน หญิงเจ้าของบ้านก็เกียจหาอาหารดี ๆ มาให้แม่ชี แม่ชีจึงโกรธและ
พลุนพลันออกจากบ้านไป แล้วกลับมาพร้อมชายชราท่าทางคล้ายขอทาน หลังจากนั้นไม่นานคนที่
อาศัยอยู่ภายในบ้านหลังนั้นก็เจ็บป่วยล้มตายกันหมด ดังตัวอย่าง

“แม่ชีและชายชรากลับเข้าห้องและหีบสมบัติโบราณชนิดต่างๆออกจากกล่องรูปรีซึ่งวางไว้
บนหิ้งข้างผนัง แล้วก็หายตัวเข้าไปในกล่องนั้น ได้ยินแต่เสียงคุยกันแว่วออกมา และในทันใด
นั้นก็ได้ยินเสียงให้นำเครื่องเช่นไห้วมาจัดวาง เมื่อหญิงเจ้าของบ้านหาเครื่องเช่นไห้วไม่ครบ

แม้ซีกับขอทานก็โมโห ส่งโรคร้ายต่างๆมารบกวน จนหญิงเจ้าของบ้านล้มป่วย และลูกๆของนางเจ็บป่วยล้มตายไปหมด” พวกญาติของเจ้าของบ้านรู้ว่าก็พากันมาเยี่ยม แต่ก็กลับติดโรค จนตายตามกันไปเป็นแถว ไม่นานนัก ก็ไม่มีใครกล้าเยี่ยมกรายเข้าไปใกล้บ้านนี้ มีแต่ข่าวว่าหญิงเจ้าของบ้านถูกผีร้ายกักตัวไว้ในบ้าน ซึ่งมีผี 2 คนสิงอยู่”

(หน้า 146-147)

จากเนื้อหาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้วแม่ซีและชายชรา คือ วิญญาณผี ซึ่งในตอนแรกวิญญาณของแม่ซีดูเหมือนว่าจะเป็นวิญญาณที่ดี เพราะมาทำงานเย็บผ้าในบ้านเพื่อแลกกับอาหาร แต่วิญญาณแม่ซีเปลี่ยนเป็นวิญญาณที่ไม่ดี เนื่องจากภรรยาของนักศึกษาเจ้าของบ้านที่ไม่รักษาสัญญาที่ให้ไว้กับแม่ซีในตอนแรก จึงทำให้แม่ซีโกรธและให้โรคร้ายต่างๆแก่คนที่อาศัยอยู่ในบ้าน จนคนในบ้านเจ็บป่วยล้มตายกันไปหมด

2.2 ความเชื่อเรื่องมูตัง

ในสมัยโบราณชาวเกาหลีได้มีลัทธิความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องของวิญญาณ ภูตผีต่างๆ ในความเชื่อต่างๆเหล่านี้ได้ถูกเชื่อมโยงไปถึงการใช้ชีวิตประจำวัน การเจ็บไข้ได้ป่วยต่างๆของชาวบ้าน จึงต้องการผู้ที่จะสามารถเป็นสื่อกลางเชื่อมต่อกับเหล่าวิญญาณ เป็นผู้คลายทุกข์ให้กับชาวบ้าน ดังนั้น มูตังจึงเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ชาวบ้านเคารพนับถือ

มูตัง คือ หมอผีหรือคนทรงเจ้า ผู้ที่ประกอบพิธีบูชาและทำนายอนาคต (ঈঊঋ 등, 2553:25)สืบเนื่องมาจากความเชื่อดั้งเดิมของคนเกาหลีที่เชื่อในการบูชาเทพเจ้าที่มีมาตั้งแต่อดีต ที่มีผู้นับถือโดยตามการปฏิบัติของคนที่เรียกว่า มูตัง หรือคนทรงเจ้า มูตังจะเป็นผู้กำหนดทฤษฎีการปฏิบัติต่างๆ และหลักการจะถูกปรับให้เข้ากับกฎระเบียบประเพณี มูตังเปรียบเสมือนผู้นำในลัทธิที่รับอำนาจจากพระเจ้า ที่คอยช่วยเหลือมนุษย์ให้ปราศจากสิ่งไม่ดี มีแต่สิ่งที่ดีไว้

- บทบาทหน้าที่ของมูตัง 1. มูตังเป็นผู้นำในการกระทำพิธีทางศาสนาโดยเปรียบเหมือนผู้นำในการทำพิธีต่างๆที่ชาวบ้านยึดถือปฏิบัติตามคำแนะนำของมูตัง
2. เป็นหมอรักษาผู้ป่วยโดยเป็นสื่อกลางติดต่อกับเทพเจ้าบนสวรรค์ เพื่อให้เทพเจ้า

ช่วยเหลือโดยอวยพรให้หายจากโรค 3.เป็นผู้ทำนายอนาคต

4.เป็นผู้ให้ความสนุกสนานผู้คนผ่านการร้องเพลงและการเต้น

นอกจากบทบาทหน้าที่ของมูด้งทั้ง 4 หน้าที่ มูด้งยังเป็นผู้ถวายเครื่องเซ่นไหว้ และ อัญเชิญเทพเจ้าด้วยการเต้นที่สนุกสนานประกอบการร้องเพลง ซึ่งเรียกพิธีกรรมนี้ว่า คุษ พิธี คุษนั้นจะประกอบไปด้วยพิธีที่เกี่ยวกับการสวดอธิษฐานให้มีแต่เรื่องดีๆ ไล่สิ่งชั่วร้าย ออกไป พิธีคุษที่ประกอบขึ้นเพื่อให้หมู่บ้านมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี พิธีคุษมี 2 ประเภทคือ พิธีคุษที่เกี่ยวกับคนที่ยังมีชีวิตอยู่ และพิธีคุษที่เกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย

พิธีคุษที่ทำตอนมีชีวิตอยู่ เช่น การอธิษฐานขอลูกหรือการอวยพรให้เด็กที่เกิดมี สุขภาพแข็งแรง, พิธีที่ขอให้หายจากโรคร้าย ไข้เจ็บ, พิธีอวยพรงานแต่งงาน, พิธีที่ทำหลังจาก สร้างบ้านหรือย้ายเข้าบ้านใหม่, พิธีที่อธิษฐานให้มีโชคดีและมีความอุดมสมบูรณ์ของผู้ที่ ประกอบอาชีพเกษตรกร, พิธีที่อธิษฐานให้ธุรกิจการหาปลาจากทะเลปลอดภัย

พิธีคุษที่ทำหลังความตาย เช่น งานศพที่จัดงานขึ้นหลังจากมีคนตาย, พิธีส่งดวง วิญญาณของคนที่ยังคงโลกหน้า และพิธีที่เชิญดวงวิญญาณของคนที่ยังคงโลกหน้า

ในขณะที่มูด้งประกอบพิธีคุษนั้น มูด้งจะมีการเต้นและร้องเพลงมูกาขณะประกอบ พิธีกรรม มูกาเป็นเพลงที่ศักดิ์สิทธิ์และมีเวทมนต์เพราะเป็นเพลงที่ใช้ร้องเรียกพระเจ้าให้ลง มาจากสวรรค์ เป็นเพลงที่ยกย่องเทพเจ้าด้วยความเคารพมีเนื้อหาเกี่ยวกับการที่พรรณนา ความรู้สึกของตัวเอง, เพลงไล่ผี, เพลงเกี่ยวกับการเล่าเรื่อง และเพลงที่ใช้แสดงละคร การเลื่อมของมูด้ง

มูด้งเป็นผู้ที่ได้รับความเคารพจากคนทั่วไป ทั้งเป็นที่ยึดเหนี่ยวในด้านต่างๆ แต่ ต่อมาเมื่อเข้าสู่ยุค โฆษณาการศึกษาเริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคม บทบาทของมูด้งจึงค่อยๆ ลดลง มูด้งถูกมองว่าเป็นอาชีพที่หลอกลวง และไม่ได้รับการยอมรับ

จากการแบ่งชนชั้นในช่วงราชวงศ์โชซอน มีผลกระทบต่อมูด้ง มูด้งถูกดูถูกดูแคลน เพราะมูด้งเป็นอาชีพที่ถูกมองว่าไม่มีเกียรติ เป็นอาชีพที่หลอกลวง เพราะในสมัยนั้นมีทั้งมู

ดั่งที่แท้จริงและมูตังปลอมปะปนกัน ทำให้ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าคนใดเป็นมูตังจริง ทำให้ในช่วงนี้มูตังมีความเป็นอยู่ที่ไม่ค่อยดีนัก จะเห็นว่ามูตังได้รับความเคารพในยุคหนึ่ง และตกต่ำในยุคต่อมา

เช่น เรื่อง “ผู้มาเยือน” เนื้อเรื่องได้กล่าวถึง ขอยูวอนผู้รับราชการได้ดำรงตำแหน่งด้วยความซื่อสัตย์ตลอดมา และเป็นคนมีความกตัญญู คนเกาหลีเชื่อว่าเลือดของบุตรสามารถนำไปปรุงยาวิเศษรักษาบิดามารดาได้ ยูวอนจึงนำเลือดมาปรุงยาวิเศษรักษามารดาของเขา เมื่อมารดาของยูวอนเสียชีวิต เขาได้ฝันว่าในขณะที่ยูวอนกำลังขี่ม้าได้พบกับมารดาที่กำลังเดินทางไปยังสถานที่ที่หนึ่ง เขาได้ถามมารดาว่าจะไปไหน มารดาตอบว่าจะไปรับเครื่องเซ่นของหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ซึ่งมีมูตังคอยสวดเรียกวิญญาณมารับเครื่องเซ่น ผิดกับยูวอนซึ่งเวลาจัดเครื่องเซ่นไหว้ไม่มีพวกมูตังมาคอยสวดเรียกวิญญาณ ดังตัวอย่าง

“แม่ไม่สนใจการเซ่นไหว้ของลูกหรอก แม่ชอบพิธีสวดของแม่หมดหอมศีมากกว่า ถ้าไม่มีคนทรงเป็นสื่อ พวกเราซึ่งเป็นดวงวิญญาณก็ไม่ได้รับอาณิสต์เท่าที่ควร แม่จะรีบไปละ อยู่นานนักไม่ได้” มารดาตอบ แล้วหายตัวไป “เขาเชื่อว่า ดวงวิญญาณของมารดาได้เดินทางไปร่วมพิธี ‘คุต’(พิธีชุมนุมและเซ่นไหว้ของแม่หมดหอมศี)จริงๆ” “เขาเชิญมูตัง(หอมศี) มาจัดพิธีเซ่นไหว้ดวงวิญญาณของมารดา โดยตั้งเครื่องเซ่นมากมายและหลังจากนั้น เขาก็เซ่นไหว้ดวงวิญญาณของมารดาปีละ 4 ครั้ง ตลอดมา”

(หน้า24-26)

จากเนื้อหาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า วิญญาณของแม่ซึ่งมาเข้าฝันลูกชายที่ยังมีชีวิตอยู่ในขณะที่วิญญาณของแม่นั้นเดินทางไปยังหมู่บ้านอื่นเพื่อรับเครื่องเซ่นไหว้โดยมีพวกมูตังซึ่งเป็นผู้ทำพิธีกรรมในการเซ่นไหว้ วิญญาณของแม่ชอบการทำพิธีของพวกมูตังในการทำพิธีเซ่นไหว้ เพราะในการประกอบพิธีกรรมเซ่นไหว้ของมูตังจะมีการร้องเพลงและการเดินพร้อมบทสวดเรียกวิญญาณ ซึ่งมีความแตกต่างกับพิธีการเซ่นไหว้ของลูกชายซึ่งมีเพียงการตั้งโต๊ะเซ่นไหว้เท่านั้น ไม่มีมูตังเป็นผู้ทำพิธี

เรื่อง “ปราบหอมศี” เนื้อเรื่องได้กล่าวถึง ชายเกาหลีคนหนึ่งชื่อ ซอง ชาง อิน มีนิสัยรักความเที่ยงธรรม เขาเกลียดพ่อมดหอมศีที่สุดเพราะเห็นว่าเป็นพวกหลอกลวง เมื่อซองได้เป็นผู้พิพากษาเขาได้ออกคำสั่งว่า หากใครพบเจอหอมศีให้ทุบตีและฆ่าให้หมด วันหนึ่งขณะที่ซองไป

เดินเล่นก็พบกับหญิงคนหนึ่งขี้อายและเทินกลองไว้บนหัว ก็รู้ทันทีว่าเป็นพวกมูตัง (แปลว่า หมอผี) จึงสั่งให้จับตัวมาหมายจะฆ่า แต่หมอผีขอพิสูจน์ว่ามูตังมีทั้งมูตังจริงและมูตังปลอม จึงขอพิสูจน์ว่าตนเองเป็นมูตังจริง ของจึงให้พิสูจน์โดยการเชิญวิญญาณของเพื่อนตนเองมา หมอผีสามารถเชิญวิญญาณของเพื่อนซอมาได้ ทำให้ของเชื่อว่าหมอผีในทุกวันนี้มีทั้งหมอผีจริงและหมอผีปลอมปะปนกันไป ของปล่อยตัวหมอผีและยกเลิกคำสั่งฆ่าหมอผี ดังตัวอย่าง

“ผู้พิพากษาของสั่งให้บ่าวยกข้าวปลาอาหาร หมูเห็ดเป็ดไก่และเหล้ามาตั้งเป็นเครื่องเช่นหมอผีพูดว่า “ขอเสื้อผ้าของใต้เท้าสุดชุดหนึ่งเจ้าค่ะ” บ่าวไปหยิบเสื้อผ้ามาตามที่หมอผีต้องการ แล้วหมอผีก็จัดวางเครื่องเช่นตามที่อันควร สวมเสื้อของซอ และเริ่มพิธีเรียกผีโดยแหงนมองท้องฟ้า ท่องคาถาเรียกผีสามชั้นกระดิ่งในมือ” หมอผีพูดถึงความลับของเพื่อนสนิททั้งสองอย่างละเอียดลออและบรรยายถึงเรื่องที่ไม่มีใครรู้ นอกจากคนทั้งสองนี้เท่านั้น หมอผีสามารถบรรยายได้ละเอียดและเป็นความจริงทุกถ้อยคำ ของฟังแล้วน้ำตาไหล ร้องว่า “ดวงวิญญาณเพื่อนเรามาหาเราแล้วจริงๆ! เราไม่ปฏิเสธหรือสงสัยเสียแล้ว! ของสั่งให้บ่าวไปยกอาหารชั้นเลิศมาเช่นเพื่อนอีกมากมายไม่นานนัก ดวงวิญญาณก็ออกจากร่างหมอผี ผู้พิพากษาของพูดว่า “อนิจจาเราหลงเชื่อว่า พวกหมอผีล้วนเป็นคนโกหกเชื่อไม่ได้ ตอนนี้เรารู้แล้วว่าหมอผีจริงและหมอผีปลอมอยู่ปะปนกันไป”

(หน้า155-156)

จากเนื้อหาข้างต้นจะเห็นถึงการทำพิธีของมูตัง ที่มีการใช้สิ่งของต่างๆ ในการประกอบพิธีบูชาและมีการท่องคาถาขณะประกอบพิธี การประกอบพิธีที่มูตังทำนั้นเพื่อต้องการพิสูจน์ให้ผู้พิพากษาเห็นว่าตนนั้นเป็นมูตังจริง จึงได้ทำการประกอบพิธีเข้าทรงเพื่อเป็นการพิสูจน์ และยังแสดงให้เห็นว่าในช่วงสมัยหนึ่งมูตังได้รับความตกต่ำและถูกมองว่าเป็นอาชีพที่หลอกลวงไม่มีเกียรติ ทั้งยังถูกตามล่า เพราะถูกมองว่าหลอกลวงประชาชน เนื่องจากสมัยนี้เริ่มมีทั้งมูตังจริงและมูตังปลอมปะปนกันไป ซึ่งยากที่จะแยกแยะว่าใครเป็นมูตังจริงหรือมูตังปลอม

เรื่อง “คืนชีพ” เนื้อเรื่องได้กล่าวถึง ชายผู้คงแก่เรียนคนหนึ่งคุยให้ใครต่อใครฟังว่าสามารถบังคับผี และมีผีคอยรับใช้ประจำ2คน วันหนึ่งชายคนนั้นเล่นหมากรุกกับเพื่อน และได้พนันว่าใครแพ้ต้องเลี้ยงเหล้า เพื่อนของชายคนดังกล่าวได้แพ้แต่ไม่ยอมเลี้ยงเหล้า ชายผู้คงแก่เรียนจึงได้เรียกผีให้มารุมทำร้ายเพื่อนจนเพื่อนยอมเลี้ยงเหล้าตามที่พนันไว้ อีกครั้งคือตอนที่มีการทำพิธีบูชาเป็นจำนวนมาก ชายคนนี้จะเป็นคนไล่ผีให้ไปที่อื่นเพื่อไม่ให้หมู่บ้านเดือดร้อน อีกครั้งที่ชายคนนี้

เดินทางไปกับเพื่อนอยู่ๆก็ตะโกนให้ปล่อย คีนั่นเองเขาทั้งสองเดินทางถึงหมู่บ้านหนึ่งและขออาศัยพักแรมในบ้านหลังหนึ่ง ตอนแรกเจ้าของบ้านไม่ยอมไม่กินาที่ต่อมาเจ้าของบ้านก็ออกมาเชิญให้ชายทั้งสองเข้าพักในบ้าน เพราะลูกสาวของเจ้าของบ้านเล่าให้บิดาฟังว่า ชายคนนั้นเป็นคนช่วยตนจากการถูกผีจับไป ดังตัวอย่าง

“อีกครั้งหนึ่ง ชายคนนี้นั่งอยู่กับเพื่อน ขณะเดียวกันนั้น ที่หมู่บ้านถัดไปกำลังมีพิธีทรงเจ้าเข้าผีโดยใช้แม่หม่อมผี (ที่เรียกว่า ‘คู่ต’) มาทำพิธีตีกลองและรัวฆ้องเสียงดังสนั่นหวั่นไหว

(หน้า68)

จากเนื้อหาข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามูดังจะทำการพิธีกรรม และอัญเชิญเทพเจ้าด้วยการเต้นที่สนุกสนานประกอบการร้องเพลง ตามบทบาทหน้าที่ของมูดัง ซึ่งมูดังจะสวดอธิษฐานให้มีแต่เรื่องดีๆขับไล่สิ่งชั่วร้ายออกไป

3.ความเชื่อด้านพระพุทธศาสนา

ประชาชนของคนเกาหลีมีทั้งผู้นับถือศาสนาและผู้นับถือศาสนา ศาสนาที่คนเกาหลีส่วนใหญ่ไม่นับถือ คือศาสนาพุทธ นอกจากนี้ยังมีศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก และผู้นับถือศาสนา

เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์การนับถือศาสนาต่างๆของคนเกาหลี ใน100เปอร์เซ็นต์ 20.7%นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์, 23.5%นับถือศาสนาพุทธ, 7.5%นับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก, 1.1%นับถือศาสนาอื่นๆ และ47.2%ไม่นับถือศาสนา (종교생활의 의식조사 요약보고서. 2556 : ออนไลน์)

จากการที่คนเกาหลีนับถือศาสนาพุทธมาตั้งแต่ยุคสามอาณาจักรจนถึงปัจจุบันนั้น สิ่งที่ เป็นโบราณสถานที่ยังคงมีให้เห็นคือ วัด พระพุทธรูป ซึ่งได้รับการยกย่องเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรุ่งเรืองของศาสนาพุทธในอดีตที่ยาวนานมาถึงปัจจุบัน

ถึงแม้ว่าคนเกาหลีจะนับถือศาสนาที่หลากหลายอย่างเช่น ศาสนาคริสต์ ผู้นับถือศาสนาและศาสนาพุทธ แต่ความเชื่อเรื่องการนับถือศาสนาอื่นๆก็ไม่ปรากฏในเรื่องนี้ มีปรากฏเฉพาะความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธคือความเชื่อในเรื่องของนรก-สวรรค์

ความเชื่อเรื่องนรก-สวรรค์

นिरยภูมิ หรือ โลกนรก หมายถึง ดินแดนที่ปราศจากความสุขสบาย สัตว์ที่ตกลงไปสู่ นรก เพราะบาปกรรมชั่วที่ตนกระทำไว้เป็นประจำ นรกเป็นปรโลก ฝ่ายทุกคติภูมิ ที่มีโทษแห่งการกระทำ อกุศลหรือความชั่วที่หนักที่สุดในบรรดาอบายภูมิทั้งหลาย เป็นโลกที่เต็มไปด้วยความทุกข์ ปราศจากความสุขโดยสิ้นเชิง สัตว์ที่ไปเกิดอยู่ในโลกนรกนี้ไม่มีความสุขแม้แต่วินาทีเดียว นรกของ ทางพุทธศาสนาต่างจากนรกของทางตะวันตกในสองประการ คือ สัตว์โลกมิได้ถูกส่งตัวไปเกิดและ ลงโทษในนรกภูมิตามคำพิพากษาของเทพ แต่เป็นเพราะบาปกรรมที่ตนได้กระทำเมื่อมีชีวิต และ ระยะเวลาถูกลงโทษในนรกนั้นเป็นไปตามโทษานุโทษ มิได้ชั้กัปชั้กัลปเหมือนอย่างนรกของฝรั่ง แต่ที่ยาวนานซึ่งเมื่อพ้นโทษจากนรกแล้วจะ ได้กลับไปเกิดในโลกที่สูงขึ้นตามแต่กรรมดีที่ได้กระทำ ไว้หรือตามแต่ผลกรรมที่เหลืออยู่ ความเชื่อเรื่องชีวิตหลังความตายเมื่อตายไปแล้ววิญญาณจะออก จากร่าง และไปจุติอีกภพภูมิหนึ่ง ซึ่งถ้าผู้นั้นกระทำแต่ความชั่วในขณะที่ตนเป็นมนุษย์ เมื่อตายไป จะต้องตกนรก เพื่อชดใช้กรรมในสิ่งที่ก่อไว้ในขณะที่ตนเป็นมนุษย์

สวรรค์ในความเชื่อทางศาสนาพุทธ แปลว่า ภูมิหรือดินแดนที่มีอารมณ์เลิศด้วยดี จำแนก ออกได้เป็น 6 ชั้น คือ จาคุมหาราชิกา ดาวดึงส์ ยามา ดุสิต นิมมานรดี และปรนิมมิตวสวัตติ ซึ่ง สวรรค์ชั้นสูงสุด คือ ชั้นปรนิมมิตวสวัตติ

สวรรค์ คือ ภูมิอันเป็นที่อยู่ของเทวดา เป็นโลกที่อยู่อาศัยของกายละเอียดอันเป็นทิพย์ ที่มี รัศมีสว่างไสวรอบกายตลอดเวลา เหตุที่ทำให้มาเกิดเป็นเทวดาเพราะได้ สร้างบุญกุศลไว้เมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์ เมื่ออุบัติขึ้นก็ตั้งอยู่ในวิมานงามสว่างทันที งดงามตลอดเวลา จนกว่าจะถึงเวลาจุติ ไม่มี ความแก่บ้งเกิดขึ้นเหมือนในเมืองมนุษย์ วิมานคือที่อยู่อาศัยของเทวดา ส่วนมีความวิจิตรงดงาม มี ขนาดแตกต่างกัน มี ความเป็นอยู่สะดวกสบาย มีอาหารทิพย์บังเกิดขึ้น มีบริวารคอยรับใช้ใกล้ชิด เลือฝ้าเป็นทิพย์ วิจิตรงดงาม บังเกิดขึ้นให้สวมใส่ กิจกรรมแต่ละวันก็มีการเที่ยวเพลิดเพลินบันเทิง อยู่กับการชมสวน การสังสรรค์กันระหว่างทวยเทพทั้งหลาย ส่วนจะอุบัติขึ้น ณ สวรรค์ชั้นไหน เป็น เทวดาประเภทใด และอยู่ในฐานะอะไรนั้น ก็ ขึ้นอยู่กับบุญที่ตัวเองสั่งสมมาเมื่อครั้งยังเป็น มนุษย์ ซึ่งได้มีกล่าวไว้ในพระไตรปิฎกเล่มที่ 37 เรื่อง ทานสูตร

ความเชื่อเรื่องสวรรค์ที่ปรากฏในวรรณกรรมว่าเมื่อคนเราตายแล้ว วิญญาณก็จะออกจากร่างไป ผู้ที่กระทำแต่ความดี ก็จะได้ไปเกิดในภพภูมิที่ดี คือ สวรรค์ ตัวอย่างความเชื่อเรื่องสวรรค์ เช่น

เรื่อง “พญามัจจุราช” ซึ่งเนื้อเรื่องได้กล่าวถึง บัณฑิตท่านหนึ่งซึ่งไม่ปรากฏชื่อได้ล้มป่วย และถูกนำวิญญาณไปยังนรก เมื่อเดินทางไปนรกได้พบกับพระราชซึ่งคือพญาม เมื่อได้ได้สวนจึงทราบว่าจะจับวิญญาณมาผิด้ตัว พระราชาได้วานให้บัณฑิตเมื่อกลับไปยัง โลกมนุษย์แล้วให้ไปที่บ้านของตน แจ้งเรื่องให้คนในบ้านตั้งเครื่องเช่นสรวงบูชาเผาเสียตัวใหม่มาให้พญาม เมื่อบัณฑิตกลับไปโลกมนุษย์ก็ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพญาม ดังตัวอย่าง

“เจ้านรกขุมล่างสั่งให้พวกเรามาคร่าเอาตัวเจ้าไป” ฝลากตัวเขาเข้าไปในบริเวณวัง และพาเดินไปอีกไกล ภายในกำแพงที่ล้อมอยู่นี้ มีตึกใหญ่ซึ่งสูงลิ่วขึ้นไปบนสวรรค์ชั้นฟ้า ฝลากเขาเข้าไปในตึกใหญ่หลังนี้ สั่งให้เขานอนคว่ำหน้าบนลานกว้างด้านใน บัณฑิตเงยหน้าขึ้นมอง เห็นพระราชประทับอยู่บนบัลลังก์แวดล้อมด้วยองครักษ์เป็นกลุ่มๆ ยังมีพวกอาลักษณ์และทหารอื่นๆเดินเข้าเดินออกกันขวักไขว่ อาลักษณ์คนหนึ่งเดินมาหยุดข้างหน้าบัลลังก์ เพื่อรอรับพระโองการ พระราชาตรัสว่า “เจ้ามาจากไหน---ชื่ออะไร---อายุเท่าไร---อาชีพอะไร---จงบอกความจริงเดี๋ยวนี้โดยไม่มีบิดเบือน บัณฑิตตกใจกลัวแทบตายไปตรงนั้น ฝืนใจตอบว่า “ข้าพเจ้าอายุมากแล้ว เคยอยู่ในมณฑลยอนนาน จังหวัดวางไฮ ข้าพเจ้าเป็นคน ใจง่อ สันดานไม่เอาเรื่องเอาราว จึงไม่เคยทำการสิ่งใดเป็นพิเศษ แต่ข้าพเจ้าเคยทราบว่ ถ้าคนเราสวดมนต์ภาวนาแผ่ส่วนกุศลด้วยความเวทนาสงสารอยู่เนื่องๆ ก็ย่อมจะหลีกเลี่ยงนรกได้ ข้าพเจ้าจึงหมั่นทำบุญให้ท่าน และไปเฝ้าพระพุทธเจ้า”

(หน้า38-39)

จากเนื้อหาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเมื่อเราตาย วิญญาณจะออกจากร่างไป วิญญาณเราจะถูกนำไปยังนรกเพื่อตัดสินว่าเรานั้นจะต้องรับโทษหรือจะได้ไปสวรรค์ หากกระทำความดีจะได้ไปสวรรค์ หากทำแต่ความชั่วจะต้องไปนรกเพื่อชดใช้กรรมที่ตนก่อขึ้นมา

เรื่อง “เมืองนรก” ซึ่งเนื้อเรื่องได้กล่าวถึง สองโนปอมคือคนที่เคยตายไปแล้วและได้เดินทางไปยังอาณาจักรแห่งหนึ่งซึ่งเป็นที่ลงโทษผู้กระทำบาป แต่ความจริงอาลักษณ์จับสองมาผิด้คน จึงไม่ใช่เวลาตายของสอง สองจึงได้ชมอาณาจักรแห่งนั้นว่าผู้กระทำบาปเช่นใด เมื่อตายไปก็จะ

ถูกลงโทษ และได้เห็นที่ผู้กระทำความดีกำลังนั่งบำเพ็ญเพียร เมื่อสองปีขึ้นมาก็ได้นำเรื่อง
อาณาจักรแห่งนั้นมาเล่าต่อให้ผู้ฟัง ดังตัวอย่าง

“ตามหลักศาสนาพุทธนั้นเจ้าก็รู้แล้วว่า สวรรค์กับนรกคือสถานที่ซึ่งแยกแยะการกระทำความดี
และความ ชั่วของคน เจ้าเป็นผู้ที่ดูหมิ่นพุทธศาสนาตลอดเจ้าไม่ยอมเชื่อเรื่องชีวิตในโลก
หน้า เจ้าประพาดิตนราวกับว่ารอบรู้ไปเสียทุกอย่าง เจ้าโมโหุนหันและอวดดี ดังนั้น เจ้าจะ
ถูกส่งตัวลงนรก เจ้าจะต้องตกนรกหมกไหม้ นับหมื่นกับปีหมื่นกลับ”

(หน้า15)

“ผู้คุมบอกฉันว่า ‘เจ้าไม่จำเป็นต้องไปดูให้ครบทุกขุมนรก’ แล้วผู้คุมก็หันไปบอกฉันว่า ‘เราพา
เขาไปดูตรงโน้นดีกว่า’ และพาฉันไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ‘ฉันเห็นวิมานใหญ่ พร้อมด้วย
ป้าจารึกว่า ‘ที่พำนักของผู้มีบุญ’ ‘ฉันมองเห็นรัศมีฉายเรืองรองอยู่รอบวิมานนั้น หมูเมฆแสน
สวยลอยล่องอยู่ทั่วไป มีนักบวชหลายร้อยรูปในชุดคลุมขาวและเสื้อแบบนักบวช บ้างก็ถือ
ดอกบัวที่แย้มบาน บางองค์นั่งขัดสมาธิอย่างพระพุทธเจ้า บางองค์สาธยายมนต์’ ‘พระพุทธเจ้า
ผู้ทรงมีพระพักตร์เปล่งประกายของคำธรรมชาติ ได้ตรัสกับฉันว่า ‘มีคนไม่มากนักในโลก
มนุษย์ ที่เชื่อถือในพระพุทธศาสนา และไม่คนที่รู้เรื่องนรกและสวรรค์ เจ้าเห็นแล้วคิด
อย่างไร’ ‘หากไม่มีสวรรค์ ก็คือไม่มีสวรรค์ แต่ถ้าสวรรค์มีจริงๆผู้มีอำนาจเท่านั้นที่จะบรรลุถึง
แดนสวรรค์ได้--หากไม่มีนรก ก็คือไม่มีนรก แต่ถ้านรกมีจริง คนเลวก็จะต้องไปอยู่ในนรก’

(หน้า18-19)

จากเนื้อหาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สวรรค์และมนุษย์จะมีอยู่จริงตามความเชื่อของแต่ละ
บุคคล สวรรค์เป็นที่อยู่ของผู้ที่กระทำความดีไปอยู่เมื่อตายไปแล้ว นรกเป็นที่ลงโทษผู้กระทำความ
ชั่วหลังจากความตาย

เรื่อง “**ไปเมืองสวรรค์**” เนื้อเรื่องกล่าวถึง มีชายหนุ่มคนหนึ่งไม่ได้ร่ำเรียนอะไรมามากมาย
เขาขี่ม้าออกจากบ้านพร้อมบ่าวอีกคน ระหว่างทางพบกับพายุฝนอย่างหนัก อยู่ดีๆบ่าวของเขาก็ล้ม
ลงตาย ไปได้ไม่กี่ไกลม้าก็ล้มลงขาดใจตาย ชายหนุ่มเสียใจจึงเดินต่อไปเรื่อยๆพบกับชายชราจึงถาม
ทาง ชายชรา ก็บอกเส้นทางให้ชายหนุ่มเดินต่อไปตามทางที่ชายชราบอกมา เมื่อชายหนุ่มเดินมา
เรื่อยๆจึงพบกับคฤหาสน์ตกแต่งสวยงามตั้งอยู่และพบกับชายชราคนเดิมซึ่งแท้จริงแล้วเป็นเจ้าของ
คฤหาสน์ที่มีความสวยงามมากจนชายหนุ่มตกตะลึง ชายชรา มีลูกสาวสวยและต้องการให้แต่งงาน
กับชายหนุ่มซึ่งชายหนุ่มก็ไม่ปฏิเสธ ชายหนุ่มได้พบกับเทพเทวดามากมายเมื่ออยู่ในดินแดนนี้ อยู่

มาวันหนึ่งชายหนุ่มร้องไห้เสียใจเพราะคิดถึงมารดาจึงขออนุญาตภรรยาของตนกลับไปพบมารดา เมื่อชายหนุ่มเดินทางกลับภรรยาของเขามอบเสื้อผ้าให้ใส่ตามฤดูกาล 3 ชุด พอชายหนุ่มข้ามผ่าน ประตูมาสู่ดินแดนปกติก็พบว่าและม้าที่ตายของเขาขึ้นอยู่ ชายหนุ่มได้ออกเดินทางกลับบ้าน เมื่อถึงหมู่บ้านทุกคนเห็นชายหนุ่มก็ตกใจเพราะคิดว่าชายหนุ่มตายไปแล้ว เมื่อชายหนุ่มอยู่บ้านครบปี มารดาก็ได้ส่งลูกสาวของผู้คงแก่เรียนในหมู่บ้านมาให้ ชายหนุ่มไม่กล้าปฏิเสธจึงตกลงแต่งงาน ใหม่ๆที่ไม่นึกรักฝ่ายหญิงเลย ชายหนุ่มมีเพื่อนสนิทอยู่คนหนึ่งจึงได้เล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟัง เมื่อครบ สามปีบ่าวได้ถูกส่งจากสรรคร์พร้อมทั้งลูกของชายหนุ่มอีกสองคน เพื่อบอกว่าเมืองที่ชายหนุ่มอยู่จะ ถูกทำลายปีหน้าให้รีบย้ายหนีออกมา ชายหนุ่มจึงไปบอกมารดา มารดาก็เชื่อเพราะเห็นลูกของชายหนุ่มซึ่งมีผิวพรรณสวยงามประดุจไข่มุกและหยก ซึ่งแตกต่างกับผิวพรรณของคนบนโลก พวกเขา จึงขายบ้านและทรัพย์สินที่มี ในปีต่อมาเมืองนี้ก็ได้ถูกแมนจูรุกราน ดังตัวอย่าง

“ที่นี่ไม่ใช่โลกสกปรกโสมมที่เจ้าเคยเห็นดอกนะ เป็นวิมานของเทพดานางฟ้า เรารู้ว่าเจ้าจะ มาถึงที่นี่ จึงรอต้อนรับอยู่”

“ภายในชั่วอึดใจเดียว บ่าวก็ยกอาหารที่แสนวิจิตรพิสดารมาตั้งจนแน่นโต๊ะ อาหารเหล่านี้ไม่ เหมือนของกินในโลกมนุษย์”

“ชายชราชื่อเรียกเทวดามาข้างหน้า ร่างโปร่งแสง แสนเบาหวิว แต่งตัวชุดบางเบาและสดสวยก็เดินมาข้างหน้า เทวดาข้าบริวารองค์นี้มีใบหน้าสวยงามและคู่มือความสุข”

(หน้า 134)

จากเนื้อหาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สถานที่ที่ชายชราได้ไปเยือน คือ สวรรค์ เพราะ จากข้อความเป็นการบรรยายถึงสถานที่ที่สวยงาม ซึ่งแตกต่างหรือไม่เคยปรากฏมาก่อน บนโลกมนุษย์

ความเชื่อเรื่องศีล 5

หลักคำสอนที่ปรากฏในวรรณกรรมแปลเรื่อง ฝิเกาหลี่ ปรากฏเรื่องศีล 5 คือ การบัญญัติเพื่อห้ามประพฤติ เป็นหลักเริ่มต้นของการดำรงชีวิต แม้จะจดจำและเข้าใจได้ง่าย แต่กลับเป็นหลักการที่ถูกละเมิดมากที่สุด เพราะเราไม่ให้ความสำคัญ ไม่เห็นคุณค่า ไม่ตระหนักถึงพลังและศิลปะแฝงไว้ในธรรมนี้ ในยามที่เราปรารถนาจะประสบความสำเร็จในชีวิต ก็มักจะแสวงหาคำแห่งความคิดที่คมคายมาเป็นแนวปฏิบัติโดยมิได้ใส่ใจสร้างรากฐานที่เป็นกลไกหลักในการส่งพลังแต่อย่างใด (อัจฉราวดี วงศ์สกล, 2551 : 14)

ประโยชน์ของศีลในขั้นพื้นฐานคือทำให้กาย วาจา ใจ สงบไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถที่จะทำให้อจิตสงบได้ง่ายในการทำสมาธิ ในระดับของบรรพชิต ศีลจะมีจำนวนมาก เพื่อกำกับให้พระภิกษุสงฆ์สามเณรสามารถครองตนในสมณภาวะได้อย่างสมบูรณ์ และเอื้อต่อการประพฤติพรหมจรรย์ในขั้นสูงต่อไปได้

ความหมายของศีลนั้นแปลได้หลายความหมาย โดยศัพท์แปลว่า ความปกติกายวาจา กล่าวคือความปกติตามระเบียบวินัย, ปกติมารยาทที่สะอาดปราศจากโทษ, ข้อปฏิบัติในการเว้นจากความชั่ว, ข้อปฏิบัติในการฝึกหัดกายวาจาให้ดียิ่งขึ้น, ความสุจริตทางกายวาจาและอาชีพ และยังมักใช้เป็นคำเรียกอย่างง่ายสำหรับคำว่า "อริศีลสิกขา" อันได้แก่ข้อปฏิบัติขั้นต้นเพื่อการฝึกตนในทางพระพุทธศาสนาด้วย

เรื่อง “เมืองนรก” เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสองเณรปอมคือคนที่เคยตายไปแล้วและได้เดินทางไปยังอาณาจักรแห่งหนึ่งซึ่งเป็นทีลงโทษผู้กระทำความบาป แต่ความจริงอาณาจักรจับสองมาผัดคน จึงไม่ใช่เวลาตายของสอง สองจึงได้ชมอาณาจักรแห่งนั้นว่าผู้กระทำความบาปเช่นใด เมื่อตายไปก็จะถูกลงโทษ และได้เห็นที่ผู้กระทำความดีกำลังนั่งบำเพ็ญเพียร เมื่อสองฟื้นขึ้นมาก็ได้้นำเรื่องอาณาจักรแห่งนั้นมาเล่าต่อให้ผู้อื่นฟัง

ดังตัวอย่าง

“พวกผู้คุม ได้ยินเช่นนี้ ก็จึงมือฉันทาไปยังที่จองจำนักโทษมีป้ายแขวนไว้ข้างหน้าที่จะจำนั้น
ว่า ‘ผู้ก่อความให้เกิดความวุ่นวาย’

“ฉันมองเข้าไปข้างในที่จองจำ แลเห็นหลุมขนาดใหญ่ ทำด้วยหิน มีไฟลุกโพลง เปลวไฟแลบ
เลียขึ้นสูงเป็นแจกออย่างน่ากลัว พวกคนที่ต้องโทษฐานก่อความวุ่นวายโกลาหล ถูกบังคับ

ให้นำนั่งจิตหลุมไฟนี้”

ผู้คุมที่พาฉันไปดูสิ่งเหล่านี้อธิบายว่า ‘สมัยที่คนเหล่านี้ยังมีชีวิตอยู่ในโลก เขาไม่มีจิตใจรักมนุษย์ด้วยกันเลย เขาเห็นคนอื่นเป็นศัตรูไปหมด เขาไม่สนใจศีลธรรม มุ่งแต่กอบโกยด้วยความเห็นแก่ตัวเป็นที่ตั้ง เขาจึงต้องไปรับโทษในนรก’

“นรกขุมต่อไปมีป้ายแขวนไว้ข้างหน้าว่า ‘คนโกหก’ “ในนรกขุมนี้ มีเสาเหล็กกลมใหญ่และสูงหลายหลาตั้งอยู่พร้อมด้วยก้อนหินขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก”

“ผู้คุมพูดว่า ‘คนเหล่านี้เมื่อยังมีชีวิตอยู่ในโลก ได้ใช้ลิ้นของเขาในการไปปดมดเท็จ หลอกลวง และขยงให้เพื่อนแตกร้างจิตใจกัน เมื่อสิ้นอายุขัย จึงต้องถูกทรมานเช่นนี้’

“นรกขุมต่อไปมีป้ายแขวนไว้ว่า ‘พวกหลอกลวง’ “ผู้คุมบอกฉันว่า ‘เมื่อผู้ต้องโทษเหล่านี้ยังมีชีวิตอยู่ในโลก พวกเขาเคยมีตำแหน่งการงานที่ใหญ่โต เขาแสวงสร้างทำเป็นคนซื่อและแสนดี แต่ความจริง เขาแอบรับสินบนและกระทำชั่วมากมาย บางคนเป็นถึงรัฐมนตรี แต่โกงกินผลประโยชน์ของประเทศชาติ และดูแลเอาใจของประชาชน โดยป่าวประกาศคุณงามความดีของตนตลอดเวลา คนก็หลงเชื่อ จึงพากันสรรเสริญชื่นชม

“ฉันเห็นคนจำนวนมากในนรกขุมนี้ มียักษ์คอยเชือดเนื้อของคนเหล่านี้ ขึ้นให้ผีที่คอยอยากกินไม่ได้หยุด

(หน้า 16-17)

จากเนื้อหาข้างต้นจะแสดงให้เห็นว่า เมื่อเราตายและวิญญาณออกจากร่างไปแล้ว ผู้ที่กระทำผิดศีลหรือกระทำความชั่วจะได้รับบทลงโทษ ซึ่งบทลงโทษมีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับการกระทำของแต่ละบุคคล อย่างการพูดโกหกซึ่งตรงกับศีลข้อ 4 ที่ละเว้นการพูดปด เมื่อเราไม่ปฏิบัติตามก็จะต้องรับโทษตามการกระทำของเรา

สรุปและอภิปรายผล

วรรณกรรมศีลเกาหลี่ เป็นวรรณกรรมที่เสนอถึงความเชื่อของคนเกาหลี่ในอดีตผ่านวรรณกรรม ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงความเชื่อที่หลากหลายทั้งความเชื่อทางพระพุทธศาสนา ความเชื่อทางวิญญาณ อีกทั้งยังปรากฏความเชื่อเกี่ยวกับมูตัง ซึ่งทำให้เกิดความรู้ใหม่เกี่ยวกับความเชื่อของคนเกาหลี่ ที่แสดงให้เห็นว่าในสังคมเกาหลี่นั้นมีความเชื่อต่างๆมากมาย ความเชื่อเหล่านี้ล้วนมีผลต่อความคิดของคนเกาหลี่ที่ปฏิบัติและยึดถือต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน

AB%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%81%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0
 %B9%89%E0%B8%878%E0%B8%82%E0%B8%B8%E0%B8%A1-
 %E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B
 8%AD%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%94%E0%B8%A1%E0%B8%AB%E0%B8%B2
 %E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%81%E0%B9%81%E0%B8%95%E0%B9%88%E0%B8
 %A5%E0%B8%B0%E0%B8%82%E0%B8%B8%E0%B8%A1.html

ศีล [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 8 ธันวาคม 2556. เข้าถึงจาก

[http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=fasheng&month=07-
2008&date=05&group=1&gblog=2](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=fasheng&month=07-2008&date=05&group=1&gblog=2)

ศีล [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 8 ธันวาคม 2556. เข้าถึงจาก <http://www.xn-->

[13can3bb3b4bod6ab8bxnra.com/%E0%B8%A8%E0%B8%B5%E0%B8%A5-5-
%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%
B8%A3-
%E0%B8%A1%E0%B8%B5%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3%E0%
B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%87/](http://www.xn--13can3bb3b4bod6ab8bxnra.com/%E0%B8%A8%E0%B8%B5%E0%B8%A5-5-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3-%E0%B8%A1%E0%B8%B5%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%87/)

무당.(1996). [Online]. Accessed December 1. Available from

<http://dosamail.com/1111/htmldata/good.php>

굿. (n.d.). [Online]. Accessed December 1. Available from

<http://www.seelotus.com/gojeon/gojeon/min-sok-drama/gud.htm>